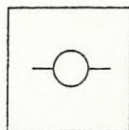

lehetett követni. Érzékelhető volt, hogy a Nap irányában erősödik fényessége, durván három eltérő intenzitású részt lehetett benne megkülönböztetni. Felső pereme volt a kontrasztosabb; fényessége felülmúlta a téli Tejútét.

KERESZTURI ÁKOS

Bolygók

Merkúr – március

Észlelő	Észl.	Műszer
Gyenizse Péter (Komló)	1	8 L
Láng Miklós (Pécs)	2	17 T
Vincze Iván (Pécs)	1	8 L

Február első felében került át a napnyugta utáni égboltra Naprendszerünk legbelső bolygója. Március elején már jól megfigyelhetővé vált, 9-én elérte legnagyobb keleti kitérését, mikoris 18 fokra távolodott el központi csillagunktól. Mivel a Nappal közel azonos deklináción mozgott, láthatóságát kedvezőnek mondhatjuk.

A viszonylag kedvező lehetőségek ellenére csupán 4 észlelés érkezett. Ezek kivétel nélkül fázisbecslések, felszíni alakzatot egyik észlelő sem enlít. Ez irreális is lenne, hiszen a bolygó látszó átmérője az első és utolsó észlelés közötti intervallumban 6 és 7,5 ívmásodperc között alig változott, és "tartózkodási helyén" a légköri nyugodtság is meglehetősen rossz volt.

Az első két észlelés március 4-én készült; Vincze I. 54%-osnak becsülte a Merkúr megvilágítottságát, Láng M. valamivel közelebb járt az igazsághoz és az évkönyv előrejelzéséhez (kb. 67%), 6 kereken 60%-osnak ítélte meg a bolygó fázisát. "Félmerkúr" — szintén Láng M. észlelése — március 8-án volt, ez a beclés szinte hajszálpontosan egybeesik a fázis számított alakulásával. Utoljára Gyenizse P. észlelte a bolygót, fázisa ekkor 40%-os volt, ami szintén az előrejelzéshez közeli érték.

Remélhetőleg akad észlelő, aki áprilisban a hajnali láthatóságot is figyelemmel kíséri.

VINCZE IVÁN

**Címlapunk és fotómellékletünk
nyitva áll az Ön felvételei előtt is!**